

Effecten van de kruising van verschillende bijenrassen

In Nederland wordt in het algemeen geïmkerd met de lokale honingbij die in het verleden voor een deel gehybridiseerd is met geïmporteerde rassen. Daarnaast zijn er groepen imkers die proberen raszuivere bijen te telen van buitenlandse herkomst (Buckfast of Carnica). Het is de vraag of er ongewenste effecten optreden wanneer koninginnen van lokale herkomst paren met darren van de geïmporteerde rassen.

Voor dit onderzoek zijn in het voorjaar van 1997 50 jonge redcelkoninginnen in bevruchtungskastjes gebracht. De helft is op de Ambrosiushoeve geplaatst en het is waarschijnlijk dat de koninginnen met lokale, niet raszuivere darren gepaard hebben. De andere helft is op een Buckfaststand geplaatst en de verwachting is dat de meeste koninginnen met raszuivere Buckfastdarren gepaard hebben. De jonge koninginnen zijn zodanig over de bevruchtungsstanden verdeeld dat de herkomsten van deze koninginnen over beide groepen ongeveer gelijk was.

Nadat de jonge koninginnen aan de leg zijn gegaan (36 van de 50) werden deze ingevoerd in vegers waarbij de oude koningin vervangen werd door de jonge koningin.

De metingen voor de ontwikkeling van deze proefvolken worden in de komende jaren uitgevoerd. Voor het morfologisch (morfologie = vorm en bouw van organismen) onderzoek zijn monsters genomen van de moedervolken van de koninginnen en in het najaar van 1997 van de vegers waarin de jonge koningin in juni werd ingevoerd. Op dat moment waren alle oorspronkelijke werksters in de vegers vervangen door dochters van de jonge koninginnen. De metingen hieraan worden in de winter gedaan.

Resistentie van de varroamijt tegen Apistan nu ook in België aangetoond

Als gevolg van de uitbreiding van de resistentie van varroamijten tegen Apistan in Europa is eind augustus 1997 in België een onderzoek gestart naar het voorkomen van deze resistentie in België.

Uit het onderzoek is gebleken dat nagenoeg alle varroamijten uit Wallonië resistentie vertonen tegen Apistan. Deze resistentie is België hoogstwaarschijnlijk via Frankrijk en Luxemburg binnengekomen en werd versterkt door het reizen met de bijen. Hoe noordelijker men gaat hoe zwakker de resistentie is of de resistentie is helemaal afwezig. In Vlaanderen is ook

resistentie van varroa tegen Apistan bij de bijen van enkele bijenhouders aangetoond. In een monster betrof het de bijen van een imker die naar Wallonië gereisd was voor de koolzaadrecht. Bij de meeste monsters uit Vlaanderen werd echter geen resistentie aangetoond.

De grens van het resistentiefront bevindt zich op het moment van de monsterneming (augustus 1997) dan ook ongeveer op de taalgrens in België.

In Nederland is tot nu toe geen onderzoek gedaan naar resistentie van varroa tegen Apistan. Omdat een aantal Nederlandse bijenhouders naar Wallonië reizen voor de koolzaadrecht, is het niet uitgesloten dat deze resistentie ook al binnen Nederland aanwezig is. *Bron: F. Jacobs, E. Bruneau, J. Trouiller. Resultaten van de campagne voor de opsporing van resistentie van Varroa jacobsoni t.o.v. pyrethrinoiden in België. Maandblad van de Vlaamse Imkerbond november 1997.*

Vaste vergoeding voor natuurbraak

Door het Ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij is een vaste vergoeding ingesteld voor natuurbraak. Dit naar aanleiding van een experiment met 360 ha natuurbraak in de afgelopen drie jaar. Uit dit onderzoek is met name gebleken dat dagvlinders, bijen, hommels en zweefvliegen op natuurbraakpercelen méér voorkomen. Ook het aantal broedende vogels steeg sterk.

Boeren die op braakliggende percelen een natuurmengsel inzaaien krijgen vanaf 1998 standaard een vergoeding van f150 per jaar per ha. Daarnaast ontvangen boeren voor braaklegging nog gelden uit Brussel in het kader van de MacSharry-regeling. Het bedrag van f150 is nodig voor de aankoop van het benodigde zaaizaad. Deze vergoeding voor de natuurbraak is laag waardoor het voor boeren vaak niet aantrekkelijk is om over te schakelen op natuurbraak. Brussel laat echter niet toe om hogere bedragen voor natuurbraak uit te keren. Het is wel mogelijk het pakket voor vergoedingen uit te breiden. Zo is ook een vergoeding mogelijk voor grondbewerking (f128 per ha), voor maaien (f150 per ha). Voor natuurbraak op perceelsranden is een extra premie van f100 per ha mogelijk. Provincies en gemeenten kunnen natuurbraak ook ondersteunen om het landschap op te fleuren met bloeiende velden. Het Ministerie van LNV verwacht dat er volgend jaar in Nederland 2.000 ha natuurbraak zal worden ingezaaid.